

Rautakolmio

Leena Lehtolainen

Download now

Read Online ➞

Rautakolmio

Leena Lehtolainen

Rautakolmio Leena Lehtolainen

Maria Kallion epätyypillisten rikosten solu saa tutkittavakseen kaksi pienen Brändön saaren rannasta löydettyä, muoviin käärittyä ruumista. Naispuolinen uhri on köyhtynyt entinen malli ja kiivas ruotsin kielen puolustaja Saira Lind, jolla on runsaasti vihollisia. Lähistöllä on kuuluisan jääkiekkoilijan huvila, jossa Lind on viettänyt paljon aikaa. Nenänsä tapaukseen työntää myös paikallispoliisi Jon Berg, jonka vetovoimaa Marian silmissä edistää se, että hänen muu perheensä on purjehtimassa ulkomailla. Toisen uhrin henkilöiden selvittäessä nousee pintaan hälyttäviä asioita Marian menneisyydestä. Jääkiekkoilijan perheessä tapahtuva vakava pahoinpitely sotkee kuviota entisestään.

Rautakolmio Details

Date : Published August 9th 2013 by Tammi

ISBN :

Author : Leena Lehtolainen

Format : Hardcover 352 pages

Genre : Mystery, Crime, European Literature, Finnish Literature, Fiction, Audiobook

[Download Rautakolmio ...pdf](#)

[Read Online Rautakolmio ...pdf](#)

Download and Read Free Online Rautakolmio Leena Lehtolainen

From Reader Review Rautakolmio for online ebook

Anne Holappa says

Höh, yllätyksellisyyttä olisin kaivannut tähän pikkuisen lisää. Arvasin liian helpolla. Mutta periaatteessa ihan toimivaa menoa.

Fizzycola says

Maria Kallio -kirjat olivat jossain vaiheessa ihan mielilukemistani. Olenkohan mahtanut tulla vanhaksi vai mistä on kysymys, mutta enää en jaksa samalla lailla innostua niistä. Tuntuvat jotenkin... hmm... olisikohan "väljähtyneiltä" oikea sana. Tai sitten olen vain viime aikoina lukenut ihan liian erinomaisia kirjoja, joihin verrattuna Rautakolmio vaikutti pikkuisen pliisulta. Ei se huono ollut, ihan rattoisaa luettavaa. Ei kuitenkaan yhtään sen enempiä kuin rattoisaa.

Nina says

Älyttömät huolimattomuusvirheet hättäsivät lukemista. Sata metriä iso olohuone, tyynellä ilmalla oleva myötätuuli, saman henkilön mustat ja ruskeat hiukset... Muuten hyvä kirja, mutta kirjoitus- ja huolimattomuusvirheet veivät ilon lukemisesta.

Tuija says

Olen lukenut Maria Kallio-dekkareita jokunen aiemminkin. Siitä on kyllä jo aikaa, enkä muista hänen vaihteita juurikaan. Tämä oli jokseenkin sujuvaa ja helppolukuista kerrontaa, mutta minua vaivasi se, että oikolukija(kaan?) ei ollut bongannut useita virheitä. Vai eikö kustantamoilla ole enää lainkaan varaa tarkastaa tekstejä? Tykkäsin kyllä muuten, mukavaa vaihtelua romantiikkaan, eikä liian raakaa meininkiä.

Pesukarhu says

Pienoinen pettymys. Hiukan liikaa toistoa, mm. Strömin kuolemaa jankattiin useasti, ja asiavirheitä. Juoni ei ollut ihan aikaisempien Maria Kallio -kirjojen tasoa.

Xerxessia says

Es geschieht allerhand, was mit dem Fall ansich nix zu tun hat, aber die Ermittlungen plätschern so dahin. Spannung ist eigentlich nicht aufgekommen. Jetzt bin ich doch froh, mal fertig zu sein mit dieser so braven Frau Kallio.

Panu Mäkinen says

Sain lopulta kirjan käsiini, vaikka siihen oli kirjastossa kilometrin mittainen varausjono, joka tuntui lyhenevän tuskastuttavan hitaasti.

Rautakolmio toistaa edellisten tarinoiden Maria Kallio -kliseet. Päähenkilön puumamaiset mieltymykset etenkin itseään nuorempiin kollegoihin ja epäiltyihin ovat jälleen keskeisessä osassa. Samoin päähenkilön urheilullisten harrastusten kuvailuun tuhlataan paperia sivukaupalla. Antti-puoliso on yhtä avuton hiirulainen kuin ennenkin, mutta onneksi kirjailija on ymmärtänyt raivata miehen ja lapset purjehdusmatkalle, joten ikävystyttävän perhe-elämän kuvailuun ei tarväänny niin paljon aikaa, ja itse juoni kulkee jouhevasti eteenpäin. Agatha Christiet on selvästi luettu – jokaisen dekkaristin kuuluu ainakin kerran kokeilla tällaista loppuratkaisua!

Oikolukijan jälki on huolimatonta, esimerkiksi ”*samoihin rikosvyyhteihin*” (mieluummin: samoihin rikosvyyhtiin, s. 134), ”*halvoin*” (po. halvin, s. 211) ja ”*Saksan Liittotasavalta*” (po. Saksan liittotasavalta, s. 255) tuntuvat kovin häiritseviltä muuten laadukkaassa painotuotteessa.

Jenni says

Ihan hyvä, mutta mielestäni jokin on Maria Kallioista kadonnut, tai sitten olen vain itse kasvanut niiden ohi. Ennalta-arvattavuus ja samojen asioiden toistuminen. Olenko vanha vai onko Lehtolaisen kynä tylsistynyt?

Helena says

Olipas rentouttavaa palata Maria Kallion seuraan pitkästä aikaa! Lehtolaisen Hilja Ilveskero -sarja tyrehtyi minulta ensimmäiseen osaan, mutta tämä Kallio-sarja kulkee selvästi paremmin. Eihän tämä mukanaan mitään uutta tai ihmeellistä tuonut, mutta tämä dekkari oli oikein nautittavaa lukemista aina loppusivuille saakka.

Arja-täti says

Edellisestä Kalliosta onkin jo aikaa. Selkoversion kyllä luin tänä vuonna. Lukeminen oli nautinto. En juurikaan lue dekkareita ja siksi tämä oli mukavan erilainen kirja syksyn uutuuksien joukossa. Varmaa tekstiä, nautin.

JaanaMi says

Ei parhaita lukemiani Kallio-romaaneja mutta varmaa, ihan viihdyttävää perusdekkaria. Kirjoitusvirheitä oli jäänyt valmiiseen teokseen hämmentävän paljon, yksi oikolukukierros lisää (?) olisi tehnyt romaanille hyvää.

Njalla says

Maria Kallio seikkailee taas. En oikein tiedä, tämä oli aika erilainen kuin aiemmat, vaikka samalla ihan samanlainen kuin muutkin Maria Kallio- kirjat. Edellisen arvosteluni kanssa taisin motkottaa, että ensin selitetään puoli kirjaa ihan muita juttuja, ja nyt kun mennään asiaan samantien, ei sekään kelpaa! Mikä mua vaivaa?!

Häiritsti kun Maria ja kumppanit puhuu välillä mä ja sä ja sitten samassa lauseessa voidaan kuitenkin käyttää kirjakieltä minä ja sinä ja hänellä on sinun matkalaukkusi.

Samoin henkilösuhteet häiritsee, ja se että kun Maria on kesäleskenä Antin, Iidan ja Tanelin purjehtiessa entisellä Marlboro of Finland- paatilla (joka tuli tutuksi kirjassa Ensimmäinen murhani), niin yhtäkkiä paikalle puskee koko liuta vieraita miehiä vokottelemaan! Ja vaikka vokottelisivatkin, niin mikä hitto se on kun pitää heti melkein langeta? En minä ymmärrä.

Pertti Strömin tytär Jenna on saanut vakipaikan Espoon poliisista ja siirtyilee avuksi Omituisten otusten kerhoon, eli Marian johtaman ryhmän avuksi. Porukkaan kuuluu Maria, Koivu ja Puupponen, josta paljastuu uusia juttuja. Ja voi parkaa, kun minä siihen niin samastuin!

Jennasta en enää pidä. Se on jotenkin törppö. Perts oli sentään rouhea asennetyyppi, mutta sen tytär on vaan... tyhmä!

Ratkaisu jäi jotenkin tuota. Ymmärtämättä, kun hoksasin paljonko kello on ja luin pikapikaa. Joku oli kai tappanut jonkun ja siitä oli vastuussa ihmisiä ja sitten häkki heilahti, vaikken minä kyllä ymmärrä miksi se häkki heilahtaa, kun ovihan siinä vaan pitäis liikkua.

Mutta semmoinen oli. Ostan ehkä omaksi joskus, jos löydän pokkarina.

Ulla-riitta Mankki says

If you like the style of Leena Lehtolainen, don't miss this book. The excitement is guaranteed, as the inspector Maria Kallio and her team are in action, again in the western parts and archipelago of the Finnish metropolitan area.

Sonja says

Jo lähes kymmenen vuotta Maria Kallion edesottamuksia lukeneena tuntui kyllä niin ihanan tutulta lukea pitkästä aikaa jotain uutta Marian elämästä. Tuntui, ihan kuin olisi löytänyt uudestaan ystävän, jonka on jo ehtinyt unohtaa!

Kirja oli taattua Lehtolaista, ihan mielenkiintoinen ja ehdottomasti toimivampi kuin Hilja Ilveskero -jännärit. Hahmojen dynamiikka toimi varsin kivasti - erityisesti Puupponen, Koivu ja Kallio vaan toimivat yhteen. Jenna Ström tosin tuntui vähän täytehahmolta.

Mutta ihan niinkuin viimeisessä Ilveskero-kirjassa, tässäkin häiritsti tekstin viimeistelemättömyys; kirjoitusvirheitä ja omituisia lauserakenteita oli jopa siinä määrin, että jouduin erästäkin lausetta pähkäilemään ajatuksen kanssa, ennen kuin sain siitä kiinni. Sinänsä hämmentävää näinkin isolta

kustantajalta ja näinkin tunnetulta kirjailijalta?
